
Turnaj

Nejděsivější stavbou v celém Londýně, co má paměť sahá, pro mě byl Tower.

Trčel jako temné monstrum na východním okraji města v místě, kde Temže opouští londýnské hradby a vydává se k moři. Když člověk míjel Tower na palubě lodi, mohl zaslechnout kvílení a řev zrádců, které uvnitř mučili. O několik dní později se jejich hlavy objevily vystavené na Londýnském mostě. Jako malé děvče jsem prosila Boha, abych se nikdy neocitla v Toweru.

Ale podle svědectví anglických vojáků, kteří padli do zajetí během křížových výprav do Svaté země, představují muslimské kobky místo ještě neporovnatelně hrůznější.

Dostaly se i do strašidelných legend. Angličané zajatí při různých svatých válkách o Jeruzalém se navraceli s příběhy o nejpříšernějším barbarství. Stínání hlav, cejchování, vyřezávání jazyků, utínání rukou. A to člověk ještě neslyšel o muslimských mučících nástrojích, k nimž patřily klece zevnitř plné bodců nasazované na hlavu, svěráky na krk a kotle s vařící vodou, do nichž byli ponořováni nazí lidé.

Je zvláštní, že po stovkách let uplynuvších od oněch neslavných křížových výprav si všechny tyto vymyšlenosti nějak našly cestu do mučireň po celé Evropě. Evropané získali od muslimů mnohé vědomosti – astronomii, matematiku, některá díla starověkých Řeků, šachy, a rovněž zjevně i mnohé metody jak ničit lidské tělo, velmi pomalu a s působením nesmírného utrpení.

Takové myšlenky mi táhly hlavou, když jsme sestupovali po dlouhém kamenném schodišti pod Věž spravedlnosti a vcházeli do sultánových kobek.

Minuli jsme několik bočních tunelů a dospěli ke stanovišti strážce. Latif si krátce promluvil se strážným, jenž měl na pravé tváři ošklivou jizvu ve tvaru písmene Y a upíral na nás tvrdý pohled. Gardista nás vpustil a vešli jsme do široké místnosti se stěnami vyzděnými z kamene, osvětlené loučemi a obklopené zamřížovanými celami.

Nad hromádkou žhavého uhlí se nepatrně houpala železná klec. Na krví potřísněné zdi visely zavěšené okovy, na podlaze u stěny se válelo nějaké suché seno. Páchlo to tam močí, krví a výkaly. Z cel k nám doléhaly tlumené steny, ale strážní už vůči tomu byli dávno hluchí.

Na široké kamenné podestě uprostřed místnosti leželo tělo kardinála Farneseho. Představovala jsem si, že na tom velkém kameni nejspíš obvykle stínali hlavy nebo zlodějům sekali ruce.

Mrtvolu položili na záda. Ohromné kardinálovo břicho se vzdouvalo až přes genitálie. Pokožku měl bledou, šedivou. Proděravěly ji desítky bodných ran. A ke stropu kobky civěly odhalené kosti čelistí a zuby.

Učitel obešel kamenný stůl a zvědavě obhlížel tělo, aniž by dával najevo sebemenší známku nějakého znechucení. Podíval se na mě. „Jste v pořádku?“

Přikývla jsem, i když jsem se chvěla hrůzou.

Pan Ascham se dotkl jedné z bodných ran, jako by se chtěl ujistit, že je skutečná. Potom lhostejně uchopil jednu ruku mrtvého kardinála a prohlédl ji z obou stran, aniž by tomu věnoval větší pozornost nebo zaujetí než žena, která u stánku s ovocem obhlíží natlučené jablko. Pak ruku pustil a ta s tupým plácnutím dopadla zpět na kámen, načež se dal do zkoumání druhé ruky. Obě byly buclaté, bledé, mokré a šedivé, a pokud jsem si stačila všimnout, jinak úplně nezajímavé.

Učitel přistoupil k zohavené hlavě mrtvolky.

Sklonil se nad odhalenou čelist a podrobně ji studoval. Nedokázala jsem pochopit, jak se může natolik přiblížit k něčemu tak odpornému a zůstat docela klidný. Napůl jsem čekala, kdy se hlava mrtvolky vymrští a kousne ho.

Učitel pohlédl dovnitř kardinálových úst zbavených kůže – a tu zabručel, jako by něco objevil.

„Co tam je?“ zeptala jsem se.

„Kardinál má dásně a jazyk pokryté vyrážkou, a hodně agresivní vyrážkou. Jazyk je navíc hodně opuchlý.“ Tu – k mému ohromnému znechucení a zděšení – pan Ascham sáhl mrtvole ukazovákem *dovnitř* strašných úst a chvíli jím tam šátral.

„Opravdu velmi zajímavé,“ utrousil lhostejně. „Celá spodní strana jazyka je pokryta nějakými černými zbytky. Jak se zdá, náš dobrý kardinál propadl pravidelnému užívání opia.“

Potom můj učitel provedl něco ještě podivnějšího: ostře, tvrdě stlačil hrudník mrtvoly a přitom napjatě hleděl do jejích úst.

„Co to...“ spustila jsem.

Zvedl varovně ukazovák a zapumpoval na hrudník ještě několikrát.

Když toho nechal, zamyšleně prohlásil: „Žádná voda.“

„Co tím myslíte?“

„Nemá v plicích žádnou vodu,“ odpověděl. „Což znamená, že už nedýchal, když ho hodili do bazénu. To už byl mrtvý.“

Pan Ascham našpulil rty. Pak se napřímil. „Pojďme, Bess, tady jsme skončili. Bylo přínosné vidět tělo tak brzy po vraždě, ale dnes v noci už nic nového nezjistíme. Vrátime se do našeho apartmá a trochu se prospíme, protože zítra, jak se zdá, budeme mít napilno.“

V SULTÁNOVĚ PALÁCI PO SETMĚNÍ

Vrátili jsme se do našich pokojů. Učitel mi popřál dobrou noc a zmizel v pokoji. Zatáhl za sebou těžký závěs, jenž zde nahrazoval dveře, ale i tak jsem viděla, že tam svítí svíčka a slyšela tiché škrábání brku – zapisoval své myšlenky, dokud byly ještě čerstvé.

Mě večerní výprava unavila, ale zároveň povzbudila. Vklouzla jsem do místnůstky, kterou jsme sdílely s Elsíí, a spěchala k její posteli, abych jí vypověděla o těch hrozných věcech, které jsem viděla.

Její lůžko zelo prázdnotou. Zapomněla jsem na noční večírek, který pořádal korunní princ a na který se vykradla, ještě než jsem odešla s učitelem ven.

Moc jsem ale o Elsii nepřemýšlela. Náhle mě přemohla těžká únava. Klesla jsem na lůžko a do minuty usnula.

Navýsost rozčilená Elsie mnou třásla, dokud mě nevzbudila.

„Ach, Bessie, Bessie, nebudeš věřit, jaké divy jsem dneska viděla!“

Posadila jsem se. Neměla jsem potuchy, jak dlouho jsem mohla spát. Venku ještě panovala tma, ale podle měkkého náznaku světla na horizontu se dalo soudit, že je blíž svítání než půlnoci. Elsie byla venku hodně dlouho.

„Cože? Kde?“ šeptala jsem rozespale.

„Páni, no přece na večírku v apartmá královského prince, ty hloupá,“ řekla. „Bessie, palác je tak podivuhodný, že kvůli tomu snad ani neusnu. Sultáni, princové, kejklíři, šachoví mistři, zápasníci, ohňostroje, a k tomu skandální vražda. Když jsem se odsud vytratila, zamířila jsem rovnou k harému, tam jsem strážným řekla heslo – že jsem blízká přítelkyně korunního prince – a oni mě nejen pustili dovnitř, ale ještě mě doprovodili do jeho komnat.

Ach, to bylo něco...“ dramaticky zavzdychala. „Nedovedeš si ani představit, co jsem tam všechno viděla! *Dionýsovský večírek* – to ani náznakem nepopisuje, oč ve skutečnosti šlo. Princův byt je prostě marnotratný – v širokém pokoji se nabízejí zákoutí plná polštářů a všelijaké útulné výklenky. A všechno tam zahaloval opar páleného vykuřovadla a vůně z dýmek, ve kterých se kouří gandža. Odkudsi zněla lyra. Místnost osvětlovaly lampy na olivový olej a všechno se zdálo utopené v zlatém šeru, ve kterém se ale i tak dalo zahlédnout, co se tam děje.“

„A co se tam dělo?“

„Ze všeho nejdřív jsem si všimla jedné dvojice, nebo spíš její siluety – žena klečela obkročmo na muži a pohybovali se v pomalém rytmu, takže muž měl ze samé rozkoše hlavu zvrácenou dozadu a žena svírala jeho ramena, jak mu dávala najevo své potěšení. Oni se tam milovali, Bessie, všem na očích!

„Proboha!“ vydechla jsem.

„Zašla jsem dál do místnosti,“ pokračovala Elsie, „a všude kolem sebe jsem viděla nějaké mírné pohyby, napůl zřetelné obrysy lidí jako plovoucích ve zlatavé mlze. Laskali se a líbali, oddychovali a klouzali po sobě sem a tam. Vůbec to nepřipomínalo takové to uspěchané páření, jaké jsem viděla v Anglii, při kterém nejde o nic víc než o docela přízemní potěšení – tohle bylo hladké, jemné, a snažili se co nejvíc jeden druhého uspokojit, oba potěchu nadšeně poskytovali a ochotně přijímali.

Kvůli tomu sladkému oparu všude kolem jsem viděla nejvýš dva páry naráz, ale jak jsem zacházela dál do místnosti, zjistila jsem, že se tam souloží úplně všude – kolem mě samí nazí mladí lidé, snad dvacet jich bylo, a všichni tam takhle skotačili. V jednom rohu jsem zahlédla kteréhosi z turnajových hráčů, jak mladé ženě líbá prsa, jinde se obrovský naolejovaný zápasník zmocňoval drobné služebné, až nadšením hekala, pak jsem zase viděla dva mladé turecké kluky, jak se něžně líbali.“

„Že se líbali dva *muži*?“ zalapala jsem po dechu. Slyšela jsem ještě v Anglii občasně poznámky o mužích, kteří vyhledávají společnost jiných mužů, ale nikdy mi to nedávalo valný smysl. Připadalo mi to velice nezvyklé. Otec občas urážel dva muže tím, že je nařkl ze vzájemné zamilovanosti, a všichni přítomní se dali do smíchu. Jednoho hraběte často nazýval „špinavý sodomita“. Ale že by se dva muži mohli něžně líbat, to mi ani na mysl nepřišlo.

Elsie pokračovala: „Pak jako by se ten opar rozestoupil a spatřila jsem naši přítelkyni Zubaidu, jak polonahá leží v jednom výklenku, pokuřuje opiovou dýmku a pozoruje tu rozkošnou scénu. Vdechla kouř z dýmky a sama se začala laskat, táhla prstem po kůži od jedné z bradavek přes celé břicho, až skončila ve svém lůně a jak byla rozvášněná tím makovým dýmem, začala se rukou vzrušovat. Páni!“

Lapala jsem každé její slovo a oči mi skoro vypadly z důlků.

„Přistoupila jsem k Zubaidě blíž. ‚Ach, slečna Elsie...‘ řekla malátně. ‚Tak vy jste přece přišla! Najděte si – hm – partnera – a užijte si potěšení.‘

Rozhlížela jsem se po té komnatě slasti a přitom jsem si svlékala šaty, abych se obnažila stejně jako ostatní. Nebudu ti nic nalhávat, Bessie, už jsem měla s muži styk i předtím, a je to prostě ta *nejúžasnější* věc, omamující, skoro návyková, věř mi. Přiznávám, že mě v Anglii obskočilo už víc mužů, někteří i ženatí. A víš, ti ženáci se do toho hrnuli vždycky s největším nadšením.“

Naslouchala jsem v ohromeném mlčení, naprosto uchvácená. Elsie se mnou o podobných věcech nikdy nemluvila. Tehdy jsem si myslela, že se mi jen chce svěřit, dnes si ale myslím, že prostě někomu *musela* říct, jaké té noci zažila dobrodružství, a v daleké Konstantinopoli neměla nikoho bližšího než mě, komu by to mohla povědět.

Ale povídala dál: „Tak jsem se tou jakoby zamlženou komnatou procházela, nahá jako prst, jako nějaká hospodyně na trhu, která obhlíží nabízené zboží. A nebyla jsem sama, kdo se tak rozhlížel. V jedné chvíli jsem se nějak ocitla na malém balkonku vedle té mladé Rakušanky Heleny, té panny, co ji sultán dostal darem. Po obou stranách jí stáli přísně zakabonění eunuchové a přihlíželi dění dole. Myslím, že ji jako pannu, která má jednoho dne obšťastnit samotného sultána, poslali, aby se dívala na dění v princově komnatě, doprovázená bezpohlavními eunuchy, a takto se poučila o různých technikách, jimiž je možné poskytnout muži potěšení. Bessie, to bylo prostě božské! Vůně kadidla, stíny komíhající se v mlze prosvěcované lampičkami. Oceňovala jsem ty slastné vyhlídky a zahleděla jsem se na trojici zápas-

níků s kůží lesknoucí se olejem, kteří seděli ve výklenku, kde si povídali se dvěma děvčaty a popíjeli víno.

Jeden z těch chlapíků zahlédl můj pohled. Úžasný muž s hranatou čelistí, širokou hrudí a svalnatýma rukama. Prohlédl si mě od hlavy k patě a zpátky a pak pochvalně přikývl.“

„Proboha, Elsie, cos dělala dál?“ naklonila jsem se k ní blíž.

„Co si myslíš, že jsem asi dělala?“ opáčila Elsie naježeně. „Zamrkala jsem na něho, pak jsem si ho odvedla na volné lůžko z mnoha polštářů a nechala jsem ho, aby se mě další dvě hodiny nádherně zmocňoval. Vzal si mě na všechny způsoby, Bessie, ve všech polohách, ale to mohutné tělo se vždycky pohybovalo jemně a *zvolna*, aby tím ještě zvýšil slast našeho milování. V jeho péči se mi celé tělo jen třásl.“

Znovu jsem zalapala po dechu. Do té chvíle jsem nikdy neslyšela, že by někdo o souloži mluvil tak otevřeně a citlivě. Doma v Anglii se podobné hovory potlačují, prostě se o tom *nemluví*. Ale Elsie nacházela v pohlavním styku s mužem – ba i ve vzpomínkách na jejich milování – cosi nanejvýš radostného.

„Panečku, ten by mohl naučit anglické mužské pěkných pár věcí o milování,“ tvrdila Elsie. „A ty mladé Peršanky taky, Bessie, nevěřila bys, co všechno dokážou! Holí si chloupky kolem přirození do pěkných trojúhelníků, nebo se vyholí úplně, takže jsou mezi nohama holé!“

„Kristepane...“ vydechla jsem. To mi připadalo opravdu divné.

„Musím připustit,“ pokyvovala Elsie hlavou, „že to vypadá hodně nezvykle a lákavě, zvlášť s těmi jejich štíhlounkými pasy a zakulacenými boky. Možná bych to taky měla zkusit. No, jak noc ubíhala, světlo olejových lamp sláblo a ti lidé se pomalu vytráceli, a já jsem šla taky. Opustila jsem toho svého hřebce, rozloučila se s ním delikátními polibky na znamení mého vděku a vracela se sem, ale cestou jsem narazila na něco ohromně skandálního.“

Když jsem vycházela z harému, zahlédla jsem zahalenou postavu, určitě ženu, jak rychle zašla do jedné boční chodby a zmizela v místnosti za závěsem. Napadlo mě, že by tam mohl být nějaký další večírek, tak jsem přistoupila ke vchodu a opatrně poodhrnula závěs.

Ach, proboha, Bessie – v malé místnůstce jsem uviděla toho největšího zápasníka s obrovskými rameny a dlouhými černými vlasy, co si říká Darius, jak se ve vrcholné vášni miluje s ženou. Hned jsem si všimla, že to není Peršanka, ale má spíš bílou kůži jako Evropanka. Vášnivě se líbali a on ji

držel ve vzduchu, zády ji opíral o stěnu, róbu měla vykasanou až na břicho a nohama ho objímala kolem pasu. Jak to drobné tělo držel v obrovských prackách, pomyslela jsem si, že kdyby chtěl, přetrhne ji vejpúl. Pak došla až na vrchol vášně a prudce zaklonila hlavu, takže jsem jí viděla do obličeje a hned jsem se schovala za závěs. Bessie – byla to královna! Sultánova manželka! Souložila tam s nejslavnějším zápasníkem říše!“

„Panebože, no tohle!“

„Nemusím říkat, že jsem se odtud co nejrychleji vytratila a utíkala rovnou sem. Ach, Bessie, ani ti nemůžu vypovědět, jak to bylo všechno kouzelné. Zázračné, rozkošné a dekadentní. Jsem ti hrozně vděčná, žes mě sem vzala s sebou. Zubaida se zmínila, že korunní princ během turnaje uspořádá víc takových večírků. Už se nemůžu dočkat, až půjdu na další. Kdo ví, třeba tam potkám samotného korunního prince Selima.“

Elsie se vrhla na lůžko, hlavu složila na polštář a dramaticky vzdychala.

Nevěděla jsem, co bych na to měla říct.

„Elsie, nepoděsila tě ta včerejší vražda kardinála? Myslíš, že je moudré toulat se po paláci, když už minula půlnoc?“

„Bessie, možná tomu ještě teď nerozumíš, ale věř mi, že slast, co jsem dneska zažívala, stála za tuhle toulku.“